

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Triapostolatus Septemtrionis

Caesar, Philipp

Coloniæ Agrippinæ, 1642

33. Quòd multi oratione illus, & vnctione olei sacri sanati sint: & de infirmitate & vltima fatigatione corporis eius: & qualiter pro tristitiâ animi sui per excessum mentis diuinitus consolatus sit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43650

feri vbicunq; venditi erant & donati libertate dimittebantur vt irent quocunq; vellent. Insuper ne vlla fraus in futurũ pro eadem re ob- tenderetur, conventionem talem fecerunt, vt non iuramento nec testibus se vllus eorum, qui in prædictã rapacitate maculati fuerant, defen- deret, sed iudicio omnipotentis Dei se com- mitteret. Hoc ergo facto in ipso itinere Domi- nus veraciter exhibuit, quod fidelibus polli- citus est dicens: Ecce ego vobiscum sum omni- bus diebus vsque ad consummationem seculi,

CAPVT XXXIII.

Quod multi oratione illius, & vnctione Olei sacri sanati sint; & de infirmitate & vltima defatigatio- ne corporis eius: & qualiter pro tristitia animi sui per excessum mentis diuinitus con- solatus sit.

QVanti verò oratione illius & vnctione Olei sacri sanati sint, enumerare non possumus. Hoc enim multorum assertione comperio, certatim ad eum, non solum de ipsius Diœcesi, sed etiam de longinquo ve- nire solebant ægrotantes medicinam salutis ab eo poscentes. Ipse tamen hæc omnia sem- per occultari maluit, quàm vulgari: nempe cum de huiusmodi virtutum signis aliquando coram eo fieret sermo, ipse cuidam suo di- xit familiari: Si dignus essem apud Deum meum, rogarem, quatenus vnum mihi conce- deret signum, videlicet vt de me gratia sua

Hic faceret

faceret bonum hominem. Præterea cùm talis ei esset vita, infirmitate tamen proprii corporis penè assiduè laborabat: omnis quippe vita eius ferè Martyrium fuit. Nam ætatis suæ anno sexagesimo quarto, Episcopatus verò trigesimo quarto, graui cœpit corporis morbo laborare, Dysenteriâ scilicet iugi: quæ cùm per multos dies, mensibus videlicet quatuor & amplius, acriter laboraret, & se ad mortem vergere sentiret, semper Deo gratias agebat, minoremque ipsum laborem esse dicebat, quàm sua mereretur iniquitas. Denique cùm sapius ea de re cum Discipulo suo, qui ei conscius penè in omnibus fuit, colloqueretur, & ipse summopere eum consolari voluisset, ad memoriam eius reuocare studens, quantam in Dei Seruitio, quantamque corporis sui pertulerit molestiam, & quòd etiam ipsa infirmitas nouissima grauis nimium & diutina, satis ipsi pro Martyrio reputari potuisset; ipse tamen nullo modo consolationem recipiens, sed in supra dicto permanebat mœrore. Vnde factum est, vt Dominus Seruum suum non iam vt priùs per somnium, sed apertius consolari dignatus sit, quatenus tanto mœrore suæ gratiæ præstaret remedium. Nam cùm quadam die ad Missam in Oratorio consistens, pro hoc ipso nimium sollicitus esset, subitò in excessu mentis raptus, audiuit vocem quandam sic vigilans, quæ ipsum vehementer increpabat, quòd nullatenus

S. Rimbertus consolatur eum.

S. Ansgarius in excessu mentis: quæ est quasi visio nona.

tenus de Dei promissione dubitare debuisset, quasi aliqua iniquitas Dei potuisset pietatem vincere: Firmissimè crede, inquit, & nullatenus dubites, quia vtrumque tibi Deus suâ gratiâ faciet; idem & peccata dimittet, pro quibus modò sollicitus es, & omnia quæ promisit implebit. Qua consolatione susceptâ, ipse quoque consolabatur semetipsum.

CAPVT XXXIV.

De procuratione rerum suarum, & de transmigrationis eius tempore.

DEinde sollicitus quoque in Diœcesi sua procurando cœpit disponere, insuper & priuilegia Apostolicæ Sedis, quæ erant de Legatione ipsius facta, in multis libellis iussit describere, & per omnes penè Domni HLudovvici Regis Episcopos destinare. Ipsi quoque Regi HLudovvico, Filioque eius æquiuoco, hoc ipsum dirigens, addens & suo nomini literas, quibus postulavit, vt hæc in memoriam haberent, simul etiam prout res dictaret adiutorio essent, quatinus Legatio ipsa Dei auxiliante gratiâ & ipsis adiuuantibus fructificare & crescere in Gentibus potuisset. Porrò cùm iam per tres menses continuos prædictâ laboraret infirmitate, & Epiphania Domini transisset, optare cœpit, quatinus eum in Purificatione Sanctæ Mariæ ad Domini gratiam transire liceret. Qua ergo Festiuitate appropinquante, præcepit Clero & pau-

*S. Ansgarius optauit
in Festo Purificationis
Mariæ mori.*